

SANTA AFRA, MÀRTIR SINGULAR

ÀNGEL RODRÍGUEZ VILAGRAN

L'Afra "gironina"

Gasetilles

- Existeix una comèdia de teatre titulada *Princesa, ramera y màrtir. Santa Afra: comedia famosa*. Va ser escrita l'any 1735 per Thomas Añorbe y Corregel, un sacerdot, poeta i dramaturg madrileny (1686-1741). S'imprimí a València el 1761.

Durant el XVIII es popularitzaren comèdies de sants, i més concretament de santes pecadores. A part de la de santa Afra, es van fer també famoses les de *Ramera de Fenicia y feliz samaritana, Santa Eudoxia* (1740) de Vicente Camacho o *La mujer fuerte, asombro de los desiertos, penitente y admirable Santa María Egipciaca* (1728) de Andrés Antonio Sánchez de Villamayor. Es buscava el somriure fàcil i es deformava, conscientment, les històries de fe i devoció que hi havia darrera de cada una de les santes.

En el text de santa Afra, el diable va parlar a la santa a través de l'estàtua de Venus, que l'obligà a adorar-la i profanar la seva puresa. S'hi consagrà quan tenia 15 anys. Es pot llegir en boca d'Afra en el primer acte:

Corrió el tiempo brevemente, / y ya tres lustros cumplidos,
à mi hermosura informaron / en un compuesto lucido
de descreción, hermosura, / gala, talle, garvo, y brio,
quando Venus por su estàtua / declaró que à su servicio
convenia, que yo fuese / su bosquejo parecido,
en el modo de su vida, / y su sensual apetito;
por lo qual, desde este punto / hice à Venus sacrificio,
por aplacar sus enojos / de dòn mas precioso, y rico,
que es la honestidad, haciendo / mi pecho centro de vicios, [...]

Diumenge, 12 de febrer de 2023. Núm. 690

Diumenge VI del temps de durant l'any

COMPLIR LA LLEI DE DÉU

Gran era la sorpresa dels qui escoltaven Jesús quan predicava. I aquest evangeli d'avui, estic segur que també a nosaltres ens ha causat sorpresa. I més ens hauria sorprès si fos la primera vegada que l'haguéssim escoltat.

De fet, els seus primers auditors, els qui escoltaven el sermó de la muntanya, acabaren afirmant que els sorprenia, perquè Jesús parlava amb autoritat, i no com els escribes i els fariseus.

Ara bé, després de la proclamació de les Benaurances, al principi del sermó de la muntanya, i de la crida a ser llum i sal de la terra –que escoltàvem diumenge passat– la sorpresa ja no és tan grossa.

Després d'anunciar aquells principis, ara Jesús concreta els seus ensenyaments. Podríem resumir-los dient que Jesús commina els seus deixebles a complir la Llei de Déu fins a les últimes conseqüències.

En això consisteix la doctrina de Jesús: no es tracta d'una llei nova, en el sentit de diferent de l'anterior, sinó que es tracta d'una nova manera de complir la llei. Complint-la tota. I no només en la seva materialitat formal, sinó en el seu esperit.

Jesús ha deixat ben clar que no ve a abolir la llei, sinó a completar-la. Per això ens diu que les exigències de la moral cristiana no són el legalisme de les normes, sinó l'esperit de la llei, que la converteix en llei de màxims i no de mínims. L'Esperit sempre va molt més enllà de la lletra de la Llei. Jesús sempre demana més.

Vol que superem tot fariseisme, aparença, figurar... vol que dels preceptes de la llei en fem vida interior. Vol que els assumim

lliurement. Vol que els practiquem amb autenticitat. Vol que els visquem amb coherència.

Aquesta és la veritable llibertat del fills de Déu: fer coincidir la nostra intenció més profunda amb el mateix voler de Déu.

Per això quan se'ns presenten els dos camins a escollir, el del bé i el del mal (primera lectura), se'ns dona la llibertat d'escollir: "L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà" "Ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel". Utilitzem, doncs, la nostra llibertat per al bé, tal com ens l'assenyala l'evangeli. Tal com ens l'inspira i ens el fa conèixer l'Esperit Sant.

I ara, en trobar-nos davant l'altar, examinem-nos, i si tenim alguna cosa contra algun germà nostre, fem el propòsit de fer les paus, per tal que la nostra ofrena, l'oblació de la nostra vida, pugui ser acceptada. Així podrem acostar-nos sense por a menjar el pa eucarístic que ens posa en comunió amb Déu, i també en comunió amb els nostres germans. ■

* * * * *

El Crist metge

La compassió del Crist envers els malalts i les seves nombroses guaricions de malalts de tota mena són un signe esclatant que «Déu ha visitat el seu poble» (Lc 7, 16) i que el Regne de Déu és a prop. Jesús no solament té poder de guarir, sinó també de perdonar els pecats: ha vingut a curar l'home tot sencer, ànima i cos; és el metge que els malalts necessiten. La seva compassió envers tots els qui pateixen va tan lluny que s'identifica amb ells: «Estava malalt, i em visitàreu» (Mt 25, 36). El seu amor de predilecció pels malalts no ha cessat, al llarg de tots els segles, de suscitar l'atenció particularíssima dels cristians envers tots els qui sofreixen en el cos i en l'ànima. Aquest amor és l'origen dels incansables esforços per tal d'alleujar-los.

Cfr. CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA, n. 1503

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30.

Festius: 12'00 i 18'30.

Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30.

Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

- Dissabte, 11:** 18,30: Pel poble
Diumenge, 12: 12,00: Ferran Pérez Boet
18,30: Rosa Angelats (aniversari)
Dilluns, 13: 18,30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 14: 18,30: Narcisa Poch
Dimecres, 15: 18,30: Intenció particular
Dijous, 16: 18,30: Per les vocacions
Divendres, 17: 18,30: Intenció particular
Dissabte, 18: 18,30: Josep Casadevall
Diumenge, 19: 12,00: Josep Bosch Xifró
18,30: Pel poble

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 – 18'25. Diumenges: 11'45 – 11'55 i 18'00 – 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 – 13'00 i de 17'00 – 18'00 i a hores convingudes

AVUI: COL·LECTA CAMPANYA CONTRA LA FAM

Mans Unides ens demana la nostra col·laboració. La col·lecta d'avui va destinada íntegrament a la Campanya contra la Fam.